

శిలాశాసనం

యం. యస్. మూర్తి

“శేషయా్యా:”

“ప్రభూ!”

“ఈ పేనర్లొవద్ద ఫొటో చూడూ—
ఎవరీ సుందరి?”

“ప్రసిద్ధ పినీమాళారండి — ఆమెది
టౌంటాయి—”

“మన సంస్థానంలోకూడా ఇలాంటి
వాళ్లెవళ్లైనా వున్నారా?”

“ఇంకా అందమైనవాళ్ళే వున్నా
రండి—”

“ఈవిడకి మళ్లీ ఫిలిములలో నటిస్తారా
నాళ్ళు?”

“నటించరండి—ఫిలిములలో నటించడమంటే ఏమిటో వారికి తెలీదు—కానీ, ఈవిడకన్నా అందమైనవాళ్ళు మాత్రం వున్నారండి—”

“ఏం ప్రయోజనం? ఫిలిములలో నటించనితర్వాత ఎంత అందమంటే నేం కొరుక్కుంటామా ఆ అంబామ్మి?”

“చిత్తం: విజమేనండి—”

“ఫిలిములలో నటించరట! ఎందుచేత నోయి శేషయా్యా?”

“వారికి తెలీదండి ఆ విద్య—మన సంస్థానంలో ఫిలిం వరిశ్రమ లేదు—”

“ఎంత మోరం! ఎంతమంది అండ గ క్తెలు ఫిలిములలో నటించకండా నీళ్ళు కారిపోతున్నాడు:”

“చిత్తం: తమరే ఇలా విచారిస్తున్నారండి—వాళ్లు విచారించడంలేదు—నాళ్ళ సంసారసుఖాలతో నాళ్ళు తృప్తిపడి వున్నారండి.”

“శేషయా్యా: ఇది విజంగా విచారకరమైన నంగతి. మన ఆడనాళ్ళు యంత వెనకబడి వున్నారని నాకు తెలీదు—”

“చిత్తం: విచారకరమేనండి!”

“ఇంతవరకూ నువ్వీ విషయం నాకు తెలియజేయకపోవడం—”

“పొరబాడేనండి!”

“శేషయా్యా:”

“వెంటనే మన సంస్థానమంతా ఫిలిం వరిశ్రమకు పూనుకోవాలి—”

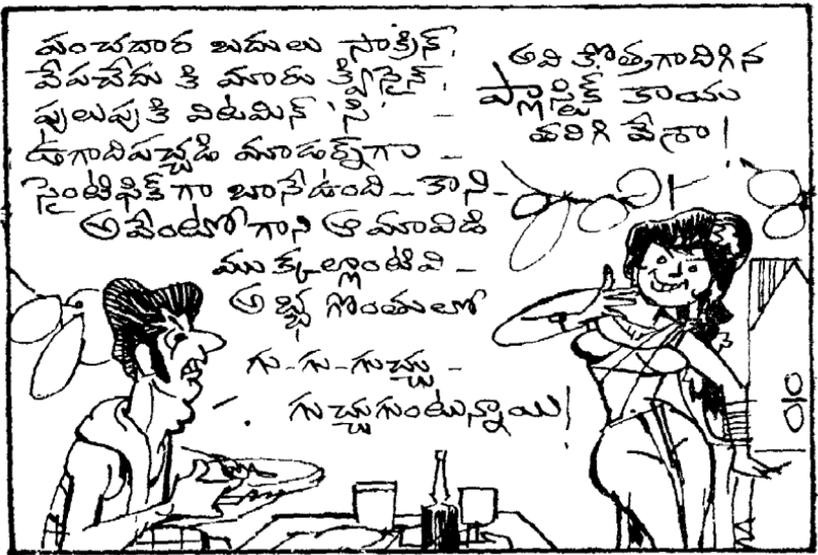
“ఇప్పుడేనాండీ!”

“సాజ్జెత్తూ ఇప్పుడే! నువ్వు వెళ్ళి యాక్టర్లని ఊక్చెయ్యి—”

“నేనాండీ!”

“నువ్వేనండి—ఫో—మరి మాటాడకు—”

“నాకు గుండె డడొస్తుందండి—”

"ఫరవలేదు — చూడూ, దైరక్టరగా ఎవర్ని వేర్దాం?"

"మన సంస్థానంలో ఆ విద్యగంవా రెవరూ లేరండి—"

"అయితే మప్పే ఆమ్మిటికి తగిన వాడివి—విన్ను దైరక్టర్ను చేశా—"

"ప్రభూ! ఇంత దారుణం కూడదు— ఈ కిలాశాననం—"

'ఏం?'

"దైరక్టరగా వుండటమంటే నాకేమీ తెలిదు— నా సంతతి వుద్యోగిన్ని ప్రశాంతంగా కిర్యపించవిన్నడలా వుంది—"

"ఫరవలేదు — ఈ ఉద్యోగం ఆ ఉద్యోగంకూడా మప్పే చేద్దువుగాని—"

"అనలు నాకు ఆ ఫిం దైరక్టరు

ననంబే ఏమిటో సుతరామూ తెలిదండి."

"ఎవరికి తెలిదు — ముందుగా — నేర్చుకుండువు గాని—"

"ఈ పృథ్వును ఇలా ప్రశాంతంగా ప్రతకవివ్వదూ?"

"శేషయ్యా! వీ ప్రశాంతి కేమీ భంగం రాదు— వెళ్ళు—"

"నా బ్రతుకు తమ జర్రలో వుంది— ఏం చేస్తారో?"

"భయంలేదు — చూడూ, మనం తియ్యబోయే ఫిలిముకు ఈ పేనర్లో వడ్డ నటివజిలాంటి మనిషి కావాలి—"

"చిత్తం!"

"ఎక్కడ దొరుకుతారూ ఇలాంటి వాళ్ళూ?"

“నాకేలు చెయ్యాలండి—”

“ఎందుకోయి ఈమాత్రం దానికి? మన సంస్థానంలో పేరువద్ద అంద గత్తెలు — ఈ దొమ్మలో మనిషిలాంటి వారు—ఎవరున్నారో ఏక తెలీదు!”

“నాకెలా తెలుస్తుందండీ—అయినా అందమైన ఆడవాళ్లందగానే సరిగాదండీ— వాళ్లు ఫిలిములలోకి వచ్చి నటించడానికి ఇష్టపడొద్దు!”

“వచ్చినట్లు ఇష్టపడతారు—కొడుక్కు తినేస్తామా వాళ్ళు? నొస్తారు కాస్త నటించి, నాలుగు పాటలుపాడి మనం ఇచ్చింది పుచ్చుకుని వెడతారు—ఇందులో తగనిపని ఏముండీ?”

“ఏమీ లేదండీ—కాని, వారికి ఈ మతలబలు అర్థం కావొద్దండీ!”

“అర్థమయ్యేట్లుగా మనం చెప్పాలి— ముందు అందమైన ఆడవాళ్ళు ఎక్కడున్నారో—కాస్త ఆలోచించి చెప్పు—”

“నాకెలా తెలుస్తుందండీ?”

“వినికొడివల్ల ఆమాత్రం తెలీదటోయ్ ఎవరు అందమైన వారయిందీనూ!”

“అక్కడక్కడ ఒకరిద్దరు అంద గత్తెలుండవచ్చునండీ.”

“అ ముక్క నువ్వు చెప్పేదేమిటి? వారెవరు?”

“వ్రసద్ది గాంచిన అందంగంవాళ్ళు ఒకరిద్దరికంటే వుండరండీ, మన సంస్థానంలో—”

ఒక రిద్దరే మనకు కావలసింది. మందలను తోలుకొచ్చి మనమేం చేసుకుంటాం?”

“నిజమేనండీ—”

“అ ఒకరిద్దరిలోనూ ఎవరైనా తెలుసునా ఏకూ?”

“చిత్తం తెలుసునండీ—”

“అమె భర్త అమె ఫిలిం రంగంలో ప్రవేశించడానికి అంగీకరిచే వాడేనా?”

“చిత్తం తప్పకుండా అంగీకరిస్తాదండీ. అమెను ముందు మనం బుక్ చేస్తే అనేక మంది ఆమెను అనుసరిస్తారు—”

“తప్పకుండా బుక్ చేద్దాం వెంటనే వెళ్ళి—ఎవరావిదా? చాలా బాగుంటుందా—ఈ పేపర్లో తారాణికి వల్లే!”

“చిత్తం! అంతకన్న బాగావుంటుందామె—అమె భర్తకూడా ఫిలిం పరిశ్రమ అంటే చెవి కోసుకుంటాడు—”

“శేషయ్యా! ఇంక కబుర్లతో కాలం వృధా చెయ్యకూడదు—ఎవరో చెప్పు వెడదాం—”

“చిత్తం! మనం ఎక్కడకూ వెళ్ళనట్లైదండీ. ఇక్కడనే—తమ అంతఃపురంలోనే వున్నారండీ”

“శేషయ్యా! ఏమిటోయి, ఎవరిమాట నువ్వు అంటావట?”

“చిత్తం! ఇంకెవరండీ! శ్రీ రాణి గారు!—”